

CURTEA DE APEL
SECTIA COMERCIALA, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIA CIVILA
Sedinta publica din data de 21.09.2006

S-au luat in examinare recursurile declarate de paratele Directia Generala a Finantelor Publice si Autoritatea Nationala Vamala - Directia Regionala Vamala impotriva sentintei civile pronuntata in dosarul Tribunalului, in contradictoriu cu reclamantul intimat X, avand ca obiect anularea deciziei din data de 12.12.2005.

La apelul nominal se prezinta pentru intimatul reclamant, avocat M din cadrul Baroului cu delegatia la dosar, lipsa fiind recurentele.

Procedura de citare este indeplinita.

Ambele recursuri sunt scutite de plata taxelor de timbru.

S-a facut referatul cauzei dupa care se constata ca la data de 18.09.2006 s-a inregistrat la dosar din partea intimatului concluzii scrise.

Reprezentanta intimatului arata ca nu solicita administrarea de noi probe.

Curtea apreciaza ca fiind suficiente probele administrate pentru justa solutionare a cauzei si acorda cuvantul partii prezente pentru sustinerea recursului.

Reprezentanta intimatului X solicita respingerea recursurilor declarate de parate ca nefondate si mentinerea in tot a sentintei civile pronuntata de Tribunal ca fiind temeinica si legala, potrivit concluziilor scrise anexate la dosar.

CURTEA:

Asupra recursurilor de fata,

Retine ca prin sentinta civila din 01 iunie 2005 a Tribunalului s-a admis in parte actiunea formulata de reclamantul X in contradictoriu cu paratii Directia Generala Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala si s-a anulat in parte decizia din data de 12.12.2005 emisa de Directia Generala a Finantelor si proceselor - verbale din 2002 si 2005, in sensul

ca a fost obligat reclamantul sa vireze la bugetul de stat suma de () reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente perioadei 09.09.2001 - 30.09.2005, fiind exonerat de la plata sumei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente perioadei 13.05.1997 - 09.09.2001.

Pentru a hotari astfel, prima instanta retine ca pentru diferentele de obligatii fiscale stabilite potrivit legii, termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii si ca dupa acest termen se stabilesc dobanzi si penalitati de intarziere. Cu referire la datele spetei, instanta de fond retine ca obligatia platii datoriei vamale a fost stabilita prin actul constatator din data de 09.09.2001 iar calculul dobanzilor si penalitatilor de intarziere a fost facut potrivit proceselor verbale din 2001 si 2005 pentru o perioada anterioara si nu ulterioara expirarii termenului de plata. Pe cale de consecinta, reclamantul a fost exonerat de plata sumei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente perioadei 13.05.1997- 09.09.2001 si totodata a fost obligat sa vireze la bugetul de stat suma reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente perioadei 09.09.2001 - 30.09.2005.

Impotriva acestei sentinte paratele au declarat recurs in termen legal criticand-o pentru nelegalitate si netemeinicie.

In recursul sau Directia Regionala Vamala a invederat ca titlu de creanta fiscala reprezentat de actul constatator emis de Biroul vamal prin care s-a stabilit in sarcina reclamantului suma de () a fost generat de un control vamal ulterior efectuat in conditiile prevazute de art.61 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei.

In ceea ce priveste accesoriile datoriei vamale stabilite in sarcina reclamantului este incidenta exceptia prevazuta expres si imperativ de lege respectiv art.13 alin (3) din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 modificata si completata prin Ordonanta Guvernului nr.53/1997 prin Legea nr.258/1998 si Ordonanta de Urgenta a Guvernului nr.22/1999.

Aplicand aceste dispozitii legale se sustine ca majorarile de intarziere se calculeaza de la data scadentei obligatiei bugetare la care s-a stabilit diferenta pana la data realizarii acesteia inclusiv iar data scadentei este in anul 1997 in momentul in care contestatorul nu si-a indeplinit obligatia de a incheia operatiunea vamala si de a plati datoria aferenta si nu in anul 2001, odata cu emiterea actului constatator de catre Biroul vamal.

Se conchide astfel, ca prima instanta a interpretat eronat textele legale mai sus evidentiata cu atat mai mult cu cat exceptia reglementata de textele legale a fost pastrata prin preluarea dispozitiei normative in art.13 alin (2) si art.115 alin (2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

In recursul sau Directia Generala a Finantelor Publice a invocat in drept dispozitiile art.304 pct.9 invederand ca prima instanta a aplicat si interpretat gresit normele legale incidente la speta respectiv art.141 alin (1) din Legea nr.141/1997 si art.4 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 precum si Ordonanta Guvernului nr.11/1996. Se sustine ca data nasterii datoriei vamale este data la care a fost introdus in tara autoturismul data fata de care se stabilesc si curg datoriile si penalitatile de intarziere.

Reclamantul - intimat a depus si inregistrat la dosarul cauzei concluzii scrise prin intermediul carora a solicitat respingerea recursului iar reiterand pozitia procesuala sustinuta cu ocazia declaratiilor in fata primei instante si concluzionand ca motivele de recurs sunt neintemeiate (f.14-17).

Examinand recursurile prin prisma motivelor invocate cat si a dispozitiilor legale pertinente incidente in materie, Curtea retine ca sunt nefondate pentru considerentele ce urmeaza:

Urmare a controlului vamal "a posteriori" efectuat la data de 09.09.2001 de organele vamale ale Biroului Vamal s-a stabilit in sarcina reclamantului X obligatia de a vira la bugetul de stat suma de () cu titlu de diferenta in minus de incasat reprezentand drepturi vamale de import sens in care s-a intocmit actul constatator din data de 09.09.2001.

S-a retinut, in esenta, ca reclamantul a introdus un autovehicul in Romania pe baza declaratiei vamale de calatori si ca nu s-a prezentat in termenul prevazut de art.128 si 129 din Decretul nr.337/1981 pentru incheierea operatiunii de tranzit vamal. Cu privire la legalitatea si temeinicia actului constatator din data de 09.09.2001 s-a pronuntat irevocabil Tribunalul prin sentinta civila din data de 19.04.2002.

In cauza de fata se pune problema daca si de la ce data se datoreaza penalitati si majorari de intarziere ca urmare a neplatii creantei fiscale stabilite de organele vamale.

Curtea retine ca organele vamale au efectuat controlul vamal ulterior in aplicarea art.61 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei stabilindu-se obligatia de plata a unei diferente in minus de incasat reprezentand drepturi vamale. La aceasta suma s-au calculat accesorii constand in dobanzi si penalitati de intarziere incepand cu data de 13.05.1997 pana la 30.09.2005 in valoare totala de () lei , aferente datoriei vamale consemnate in in procesul verbal din data de 23.04.2002 (f.19 dos.fond) si respectiv procesul verbal din 27.09.2005(f.20).

Asa cum rezulta din dispozitiile inserate in titlul de creanta fiscala reprezentat de actul constatator din 09.09.2001 diferenta in minus de incasat stabilita de organul vamal de control si vamuire din cadrul Biroului Vamal in suma de () lei trebuia platita de reclamant in termen de 7 zile de la data comunicarii actului constatator.

De altfel, aceasta obligatie de plata este stabilita si in art.61 alin (3) teza I din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei in vigoare la data intocmirii actului constatator.

Curtea retine ca potrivit dispozitiilor art.61 alin (3) teza a II -a din Legea nr.141/1997 neplata diferentei datorate de titularul operatiunii comerciale in termenul stabilit de lege (7 zile de la comunicarea actului constatator) atrage suportarea de majorari de intarziere aferente acestei diferente, in cuantumul stabilit de lege.

Astfel, Curtea constata ca datoria vamala a fost stabilita cu prilejul efectuarii controlului vamal ulterior si devine scadenta doar la momentul stabilirii acesteia asa incat debitorul poate suporta penalitati de intarziere doar pentru perioada posterioara scadentei.

Totodata, Curtea retine ca prin art. 61 alin (3) din Legea nr.141/1997 aplicabil in cauza deoarece abrogarea expres directa a acestui text de lege a survenit prin art.20 lit.k din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala introdus prin Legea de aprobare a acestui cod cu nr.174/2004 publicata in Monitorul Oficial din 25 mai 2004, asa incat efectul alegatoriu se produce incepand cu data de 28 mai 2005 prin aplicarea dispozitiilor art.78 din Constitutia Romaniei revizuita in anul 2003 corelate cu prevederile art.10¹ alin (1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative.

Astfel fiind, Curtea retine ca legiuitorul a stabilit in favoarea debitorului titular al operatiunii comerciale un termen de gratie pentru achitarea debitului stabilit la controlul ulterior, astfel ca majorarile de intarziere nu numai ca se vor datora doar in caz de nerespectare a termenului, dar si momentul din care incep sa se calculeze este cel al expirarii termenului de gratie.

Pe cale de consecinta Curtea retine ca data de la care reclamantul datoreaza majorari si penalitati de intarziere este data expirarii termenului de 7 zile prevazut pentru plata datoriei vamale conform art.61 alin (3) din Legea nr.141/1997 in ipoteza in care in acest interval de timp nu se achita datoria vamala.

Or, in speta organele vamale au stabilit si calculat majorari si dobanzi de intarziere de la data emiterii declaratiei vamale de tranzit din data de 13.05.1997 pana la data de 30.09.2005 cu ignorarea si incalcarea reglementarii de exceptie consacrata de dispozitiile art.61 alin (3) din Legea nr.141/1997.

Asa fiind, Curtea retine ca in cauza nu se pune problema aplicarii si interpretarii dispozitiilor art.95 alin (2) si respectiv art.158 alin (2) din Legea nr.141/1997 aceste texte nefiind contrare prevederilor art.61 alin (3) din Legea nr.141/1997. Mai apoi, Curtea retine ca fata de regimul juridic al controlului vamal ulterior reglementat prin norme specifice

continute de Codul vamal textul art.13 alin (3) din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 cu modificarile si completarile ulterioare si cele ale art.115 alin (2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 nu se pot retine a fi aplicabile, in raport de norma de exceptie consacrata de art.61 alin (3) din Legea nr.141/1997.

Ambele recurente fac confuzia intre regimul juridic special si derogator al controlului vamal ulterior si consecintele acestuia in planul stabilirii datoriei vamale si eventual a accesoriilor acesteia si regimul juridic al neplatii unei creante bugetare reglementat de legea procesuala fiscala de drept comun.

Or, aplicabil in speta este textul art.61 din Legea nr.141/1997 ce contine norme derogatorii de la legea procesual fiscala ce contin dispozitii de drept comun in materia creantelor bugetare.

Asadar, avand in vedere si considerentele expuse in precedent care complinesc motivarea si rationamentul juridic al primei instante, Curtea retine ca in cauza nu este dat motivul de recurs prevazut de art.304 pct.9 Cod procedura civila privind gresita aplicare si interpretare a actelor normative incidente spetei.

Desi Curtea nu impartaseste teza primei instante conform careia penalitatile si majorarile de intarziere se datoreaza de la data de 09.09.2001 - data stabilirii datoriei vamale cu titlu de diferenta in minus de incasat prin actul constatator din data de 09.09.2001 - ci apreciaza in armonie cu dispozitiile art.61 alin (3) din Legea nr.141/1997 ca accesoriile aferente creantei cu titlu de datorie vamala se datoreaza si se calculeaza incepand cu data implinirii termenului de gratie de 7 zile de la comunicarea actului constatator , hotararea primei instante nu se poate reforma favorabil reclamantului intimat deoarece acesta nu a facut recurs iar a proceda in favoarea sa ar insemna sa se incalce principiul neagravarii situatiei in calea de atac ce joaca in favoarea recurentelor, principiu consacrat expres de art.315 alin (4) corelat cu art.296 teza a II-a Cod procedura civila.

Fata de cele ce preced, Curtea in temeiul art.188 alin (2) din Codul de procedura fiscala corelat cu dispozitiile art.29 si art.20 alin (3) din Legea nr.554/2004 va respinge recursurile paratelor cu consecinta mentinerii in intregime a sentintei pronuntata de instanta de fond.

Intimatul nu a solicitat cheltuieli de judecata.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursurile declarate de paratele Directia Regionala Vamala si Directia Generala a Finantelor Publice impotriva sentintei civile din data de 01.06.2006 a Tribunalului pe care o mentine in intregime.

Decizia este irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica din 21.09.2006 .